

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonych decyzji;
- nakazanie wypłaty [WI] renty rodzinnej;
- obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi na decyzję Urzędu Administracji i Wypłacania Należności Indywidualnych (PMO) Komisji Europejskiej z dnia 16 sierpnia 2017 r., w której odmówiono przyznania renty rodzinnej stronie skarżącej, a także na decyzję potwierdzającą, strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący oczywistego błędu w ocenie pojęcia żyjącego małżonka oraz naruszenia art. 1d ust. 2 i art. 17 załącznika VIII do regulaminu pracowniczego urzędników Unii Europejskiej (zwanego dalej „regulaminem”) w zakresie, w jakim zdaniem strony skarżącej Komisja oparła się na błędnej i zawężającej wykładni określonego w regulaminie pojęcia żyjącego małżonka, aby oddalić żądanie strony skarżącej dotyczące uznania jej statusu żyjącego małżonka.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia zasady dobrej administracji i obowiązku staranności w zakresie, w jakim zdaniem strony skarżącej Komisja powinna była uwzględnić wyjątkowe okoliczności rozpatrywanego przypadku, aby dokonać wykładni art. 17 załącznika VIII do regulaminu w ten sposób, że strona skarżąca może skorzystać z mocy prawa z renty ze względu na posiadanie przez nią statusu żyjącego małżonka.

Skarga wniesiona w dniu 6 lipca 2018 r. – Cdt / EUIPO

(Sprawa T-417/18)

(2018/C 341/29)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Centrum Tłumaczeń dla Organów Unii Europejskiej (przedstawiciele: J. Rikkert i M. Garnier, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Urzędu z dnia 26 kwietnia 2018 r. o rozwiązaniu porozumienia zawartego z Centrum;
- stwierdzenie nieważności decyzji Urzędu z dnia 26 kwietnia 2018 r. o przypisaniu sobie prawa do wdrożenia wszelkich wstępnych środków koniecznych do zapewnienia ciągłości usług tłumaczeniowych, zwłaszcza poprzez publikację ogłoszeń o przetargu;
- stwierdzenie nieważności decyzji Urzędu o publikacji ogłoszenia o przetargu na usługi tłumaczeniowe, figurującego w Dzienniku Urzędowym pod odniesieniem 2018/S 114-258472, i zakazanie Urzędowi podpisywania umów na podstawie tego ogłoszenia o przetargu;
- stwierdzenie niezgodności z prawem publikacji ogłoszenia o przetargu na usługi tłumaczeniowe świadczone przez agencję lub każdy inny organ lub jednostkę organizacyjną Unii, których rozporządzenie ustanawiające przewiduje świadczenie usług tłumaczeniowych przez Centrum;

— obciążenie Urzędu kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący braku poszanowania procedury. Strona skarżąca uważa, że, po pierwsze, w przypadku pojawienia się problemów między Centrum Tłumaczeń a jego klientami, szczególne zasady z art. 11 rozporządzenia ustanawiającego Centrum znajdują zastosowanie i, po drugie, decyzja Urzędu Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (zwanego dalej „Urzędem”) z dnia 26 kwietnia 2018 r. o przypisaniu sobie prawa do wdrożenia wszelkich środków koniecznych do zapewnienia ciągłości usług tłumaczeniowych narusza art. 11 rozporządzenia ustanawiającego Centrum, ze względu na to, że nie przestrzega przewidzianego w tym przepisie postępowania mediacyjnego na wypadek problemów zaistniałych między dwoma agencjami.
2. Zarzut drugi dotyczący nierozważnego działania Urzędu. W tym względzie strona skarżąca uważa, że:
  - po pierwsze, sytuacja, w której znajduje się Urząd narusza art. 148 rozporządzenia ustanawiającego Urząd oraz art. 2 rozporządzenia ustanawiającego Centrum, z tego względu, że może ona, począwszy od dnia 1 stycznia 2019 r., prowadzić do braku ważnego porozumienia;
  - po drugie, lektura całości art. 2 rozporządzenia ustanawiającego Centrum ukazuje różnego rodzaju klientów Centrum i określa w sposób wyraźny w ust. 1 siedem agencji, organów i urzędów, w tym Urząd, którym Centrum świadczy usługi tłumaczeniowe niezbędne dla potrzeb ich funkcjonowania. Ponadto w art. 2 ust. 3 zostały również wymienione instytucje i organy posiadające służby tłumaczeniowe, które mogą ewentualnie, na zasadzie dobrowolności, korzystać z usług Centrum;
  - po trzecie łączna lektura obydwu ustępów prowadzi do wniosku, że agencje wymienione w ust. 1 nie dysponują swobodą decyzji, na zasadzie dobrowolności, w zakresie korzystania z usług Centrum, i w konsekwencji mogą rozwiązać łączące je z Centrum porozumienie jedynie w wypadku, gdy inne porozumienie wchodzi następnie w życie.
3. Zarzut trzeci dotyczący braku kompetencji Urzędu do publikacji ogłoszenia o przetargu na usługi tłumaczeniowe. Bez uszczerbku dla wyniku oceny opublikowanego przez Urząd ogłoszenia o przetargu, strona skarżąca podnosi, że ten ostatni znajduje się, od czasu podjęcia decyzji o przeprowadzeniu przetargu, w sytuacji braku możliwości przestrzegania art. 148 i art. 2 rozporządzeń ustanawiających odpowiednio Urząd i Centrum. Wreszcie strona skarżąca podnosi, że, w niniejszym wypadku, fakt podpisania umów i zakupu usług tłumaczeniowych stanowi wyraźne naruszenie wyżej wskazanego art. 148 i że w konsekwencji, konkretnie rzecz ujmując, Urząd nie jest w stanie z prawnego punktu widzenia kontynuować tego postępowania do momentu jego normalnego zakończenia, którym będzie podpisanie umów.

Skarga wniesiona w dniu 10 lipca 2018 r. – JPMorgan Chase i in. / Komisja

(Sprawa T-420/18)

(2018/C 341/30)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: JPMorgan Chase & Co. (Nowy York, Nowy York, Stany Zjednoczone), JPMorgan Chase Bank, National Association (Columbus, Ohio, Stany Zjednoczone), J.P. Morgan Services LLP (Londyn, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciele: M. Lester QC, D. Piccinin i D. Heaton, Barristers, N. French, B. Tormey, N. Frey i D. Das, Solicitors)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie całkowitej nieważności zaskarżonej decyzji, z tym skutkiem, że żadna z wersji decyzji stwierdzającej naruszenie nie zostanie opublikowana do czasu wydania przez Sąd orzeczenia w przedmiocie skargi o stwierdzenie nieważności;